

**การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร**

ระหว่างปี พ.ศ. 2546-2554

**A Synthesis of Theses in The Master of Education Program in
Curriculum and Instruction, Sakon Nakhon Rajabhat University
during 2003-2011**

ผู้วิจัย นางสาวสุพกา บุญกอ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้

Researcher : Miss Suphaka Bunkor; Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Sumran Gumjudpai

(2) Asst. Prof. Dr. Prayoon Boonchai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ระหว่างปีพุทธศักราช พ.ศ. 2546-2554 โดยประเด็นที่มุ่งศึกษา ได้แก่ (1) ลักษณะทั่วไปของวิทยานิพนธ์ เช่น ปีที่พิมพ์และเผยแพร่ กลุ่มของงานวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย และอื่นๆ (2) ข้อสรุปผลการวิจัยแยกตามกลุ่มงานวิจัย 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาวิทยวิธีทางการสอน ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน แบบแผนของการวิจัยเป็นแบบการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ประชากร คือ วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ระหว่างปีพุทธศักราช 2546-2554 จำนวน 215 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกผลการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และการบรรยายสรุป

ผลการสังเคราะห์งานวิจัย สรุปได้ว่า

1. จำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมด 215 เล่ม ส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้ ปีที่พิมพ์และเผยแพร่ปีพุทธศักราช 2553 เป็นกลุ่มของงานวิจัยด้านการพัฒนาวิทยวิธีทางการสอน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงทดลอง ตั้งความมุ่งหมายเพื่อพัฒนา เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ตั้งสมมติฐานงานวิจัยทางสถิติแบบมีทิศทาง มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ไม่ระบุวิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรต้นมีหนึ่งตัว ตัวแปรตามมีสองตัว แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีสามประเภท มีการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบคุณภาพส่ววิธี มีระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 11-20 ชั่วโมง สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติอ้างอิงที่ใช้ คือ การทดสอบ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง และผลของการทดสอบสมมติฐานมีความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. วิชานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มเนื้อหาของงานวิจัยได้ข้อสรุปว่า

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร วิชานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการแบบคู่ขนาน และการพัฒนาหลักสูตรอบรม พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ มีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และวิชานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษายังคงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางการพัฒนาทำได้โดยเตรียมความพร้อมด้านสถานศึกษา ด้านการสร้างหลักสูตร ด้านการใช้หลักสูตร ด้านการประเมินหลักสูตร และด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

2.2 ด้านการพัฒนาวิทยวิธีทางการสอน วิชานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดในการเรียนการสอน รูปแบบการสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และวิชานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน พบว่า ทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยรักการอ่าน คุณธรรมจริยธรรม และปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก ได้รับการแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น

2.3 ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน วิชานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเดี่ยว สื่อการเรียนการสอนร่วมกับแนวคิดในการเรียนการสอน รูปแบบการสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ พบว่า สื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ที่กำหนดทั้งหมด และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเดี่ยว สื่อการเรียนการสอนร่วมกับแนวคิดในการเรียนการสอน รูปแบบการสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ABSTRACT

The purpose of this research was to synthesize the graduate theses in the Master Program in Curriculum and Instruction, Sakon Nakhon Rajabhat University during 2003–2011. The main points were the general characteristics and the findings of educational researches according to the development of curriculum, instructional methods and instruments. The research design was qualitative synthesis used content analysis. The samples were 215 graduate theses in the Master Program in Curriculum and Instruction, Sakon Nakhon Rajabhat University during 2003–2011. The instrument used in this research was the synthesis documentation. Percentages and the descriptive summary were used in data analysis.

The synthesized results were the followings:

1. In 2010, a large number of theses pertaining to the development of instructional methods appeared. The research design was experimental research aimed to develop, study and compare the instructional methods. The researches used directional hypothesis with one group of sample. The samples were students selected by purposive sampling. The researches did not specify method to limit the size of sample. There was 1 independent variable and 2 dependent variables. The researches were one group pretest posttest design. There were three research tools the researchers constructed for collecting data. There were 4 ways for testing the quality of the tools. The period for collecting data

was 11–20 hours. The basic statistic used for analyzing data were percentages, mean and standard deviation and t-test dependent was used for hypotheses testing. The samples were dependent. Mostly the researchers analyzed data themselves. The results of hypothesis testing achieved with the set hypotheses.

2. The theses results classified in issues were as follows:

2.1 For development of curriculum, the theses relating to development of school curriculum, integrated curriculum and training seminar had the efficiency of standard criterion, suited for application and after students learning through these curriculum their achievement was higher than before. The these relating to the study of conditions, problems and the development of educational institutes faced extreme problems in developing school curriculums and it should have the preparation of educational institute, curriculum instruction, using curriculum, curriculum evaluation and curriculum development to solve the problems.

2.2 For development of instructional methods, the theses relating to conceptual learning process showed that learning achievement of students after learning by using different conceptual learning process was higher than that of before. The these relating to solving learning organization indicated that mathematical solving skill, learning achievement, reading-loving character, moral and reading problem could be improved.

2.3 For development of medias, the theses relating to studying with learning medias, learning medias with different teaching techniques and learning medias with different learning concepts showed that learning medias reached the standard efficiency and the achievement of students after learning through learning medias with different teaching techniques and learning medias with different learning concepts was higher than that of before.

ภูมิหลัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีวัตถุประสงค์และภาระหน้าที่ในการส่งเสริม การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่ความดี สร้างสำนึกในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ประสานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชนและองค์กรอื่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย, 2550, หน้า 33)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้ส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2535 โดยเป็นโครงการร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขาที่เปิดสอนในขณะนั้น คือ การบริหารการศึกษา ผู้จบการศึกษาจะได้รับปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยขอนแก่นสถานที่เรียนคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2538 ออกมาบังคับใช้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครเริ่มสร้างหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษาขึ้นและเป็นหนึ่งในหลายๆ สถาบันราชภัฏรุ่นแรกๆ ที่ผ่านการอนุมัติหลักสูตรจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เมื่อพุทธศักราช 2541 โดยเปิดรับนักศึกษาระดับ

บัณฑิตศึกษาศาสนาบริหารการศึกษารุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2545 รับนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ปีการศึกษา 2548 รับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และในปีการศึกษา 2549 รับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา ภาคปกติ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนศูนย์ธาตุพนม และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษารุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2551 เริ่มรับนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ และหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ปีการศึกษา 2552 เริ่มรับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอาชีวอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2553 เริ่มรับนักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน และสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย, 2554, หน้า 3-4)

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตมหาบัณฑิตด้านหลักสูตรและการสอนที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีคุณธรรม สามารถเป็นผู้นำของท้องถิ่นในการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีคุณลักษณะและสมรรถภาพในการแสวงหาความรู้ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าเพื่อการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย, 2551, หน้า 1)

สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนนั้นมีบัณฑิตที่เข้ารับการศึกษาดังแต่ปีการศึกษา 2545-2554 จำนวนทั้งสิ้น 602 คน และสำเร็จการศึกษาโดยจัดทำวิทยานิพนธ์เรียบร้อยภายในเดือนตุลาคม 2554 จำนวน 215 คน และมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาของการทำวิทยานิพนธ์ ในประเด็นการขาดข้อมูลและสารสนเทศ ถ้าได้มีการรวบรวม จัดประเภท และรวบรวมผลของวิทยานิพนธ์เหล่านั้นให้เป็นระบบ จะเป็นการสะดวกในการศึกษาค้นคว้า และเป็นข้อมูลสำคัญในการชี้ให้เห็นถึงทิศทางการทำวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนว่าเป็นไปในทิศทางใด และมีข้อความรู้ส่วนใดที่ยังขาดและมีการวิจัยน้อย

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าวิทยานิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี มีการศึกษาปัญหาต่างๆ มีความหลากหลาย อีกทั้งมีการศึกษาปัญหาคล้ายกันแต่ใช้รูปแบบวิธีวิจัย และกลุ่มตัวอย่างต่างกัน และที่สำคัญคือยังไม่มีผู้ดำเนินการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครมาก่อน ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญ และความจำเป็นในการที่จะสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ระหว่างปีพุทธศักราช 2546-2554 เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ดังกล่าวจะได้ข้อความรู้ ข้อค้นพบ ข้อมูลสารสนเทศ ตลอดจนเป็นการรวบรวมผลงานทางการวิจัยในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยในสาขาให้กว้างขวางยิ่งขึ้นไป และการค้นคว้าของนักศึกษาในรุ่นต่อไป ในการที่จะเลือกทำการวิจัยในทิศทางใด เพื่อจะได้ลดความซ้ำซ้อนของวิทยานิพนธ์และจะทำให้ได้ความรู้ในส่วนที่ยังขาดการวิจัยหรือมีผู้ศึกษาน้อยหรือยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนของ

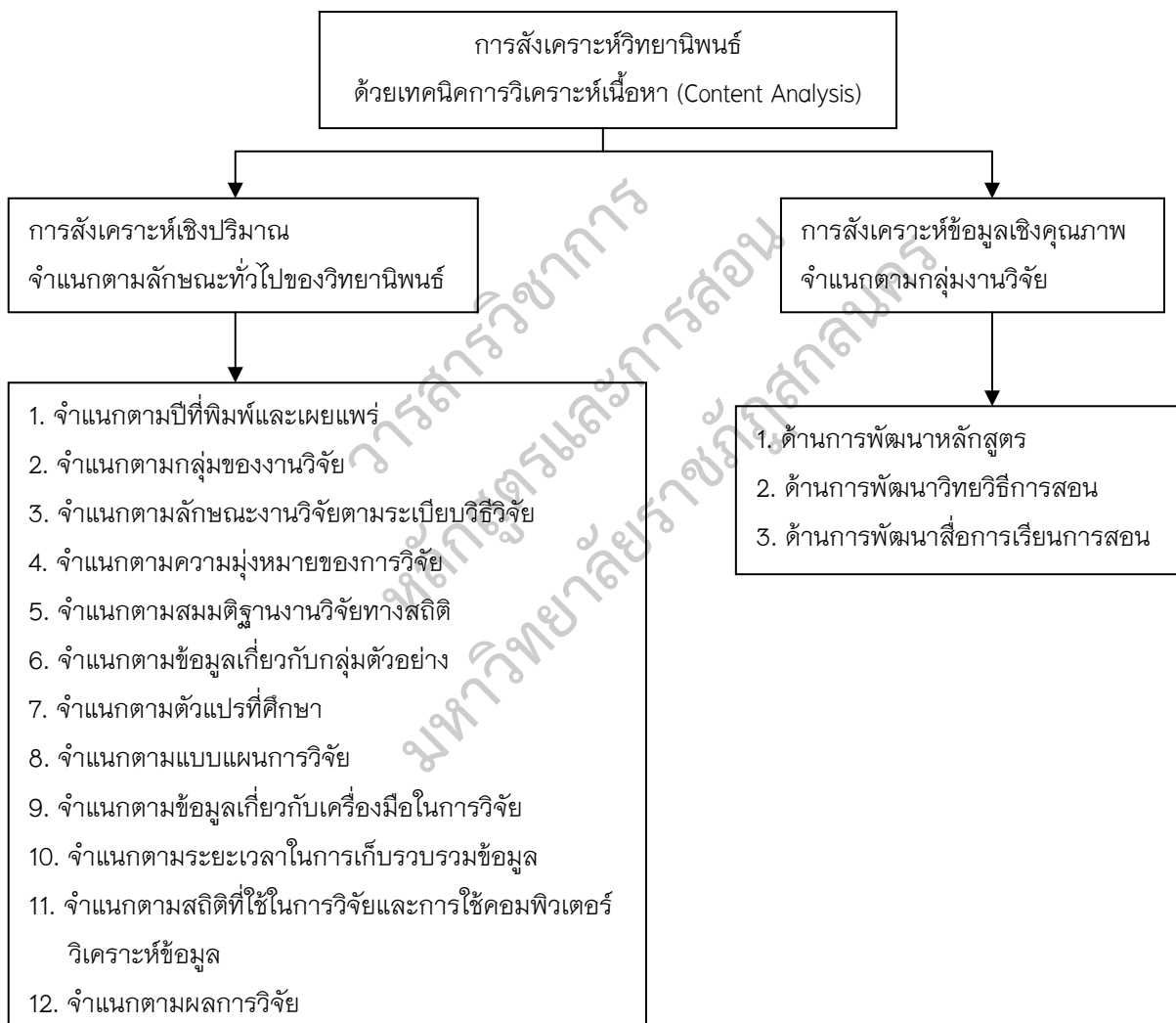
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ระหว่างปีการศึกษา 2546-2554 ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาขึ้น

ได้แก่ (1) ลักษณะทั่วไปของวิทยานิพนธ์ และ (2) ข้อสรุปผลการวิจัยแยกตามกลุ่มงานวิจัย 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาวิทยวิธีทางการสอน และด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ระหว่างปี พุทธศักราช 2546-2554 โดยประเด็นที่มุ่งศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ระหว่างปีพุทธศักราช 2546-2554 จำนวน 215 เล่ม โดยถือการสำรวจครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พุทธศักราช 2554 จากรายชื่อทะเบียนวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เป็นเกณฑ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบบันทึกผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษามีข้อคำถามครอบคลุมลักษณะต่างๆ ของรายงานวิทยานิพนธ์ทั้งหมด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สืบค้นรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546-2554 จากรายชื่อในทะเบียนวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โดยถือการสำรวจครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 31 เดือนตุลาคม 2554

2. สืบค้นแหล่งที่จัดเก็บและศึกษาลักษณะของข้อมูลพื้นฐานวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ครั้งที่ 1 เพื่อสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่เป็นแบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ โดยแหล่งที่จัดเก็บวิทยานิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้แก่ ห้องสมุดสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ห้องสมุดโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. อ่านและวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ โดยการอ่านทีละเล่มและทำการบันทึกรายละเอียดของข้อมูลลงในแบบสรุปรายละเอียดวิทยานิพนธ์ที่สร้างขึ้น เป็นครั้งที่ 1

4. อ่านและแยกวิเคราะห์เป็นส่วนๆ ตามหัวข้อในแบบสรุปรายละเอียดวิทยานิพนธ์เพื่อเป็นการทบทวนการวิเคราะห์และความถูกต้องของการกรอกข้อมูลเป็นครั้งที่ 2

5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบสรุปรายละเอียดวิทยานิพนธ์เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 และตอนที่ 2 จากแบบบันทึกผลการวิเคราะห์ข้อมูล มาแจกแจงความถี่ของข้อมูลหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง และบรรยายประกอบ

2. สังเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยของวิทยานิพนธ์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ดำเนินการบรรยายสรุปเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม จำแนกตามกลุ่มเนื้อหา ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร

2.2 ด้านการพัฒนาวิทยวิธีทางการสอน

2.3 ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของวิทยานิพนธ์ใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละและบรรยายสรุป

สรุปผลการวิจัย

1. จำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมด 215 เล่ม ส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้ ปีที่พิมพ์และเผยแพร่ปีพุทธศักราช 2553 เป็นกลุ่มของงานวิจัยด้านการพัฒนาวิทยวิธีทางการสอน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงทดลอง ตั้งความมุ่งหมายเพื่อพัฒนา เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบ ตั้งสมมติฐานงานวิจัยทางสถิติแบบมีทิศทาง มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ไม่ระบุวิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรต้นมีหนึ่งตัว ตัวแปรตาม มีสองตัว แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนเรียนและ

หลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีสามประเภท มีการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบคุณภาพวิธีวิธี มีระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 11-20 ชั่วโมง สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติอ้างอิงที่ใช้ คือ การทดสอบ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง และผลของการทดสอบสมมติฐานมีความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. วิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มเนื้อหาของงานวิจัยได้ข้อสรุปว่า

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการแบบคู่ขนาน และการพัฒนาหลักสูตรอบรม พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ มีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาสภาพ ปัญหา แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษายังคงมีปัญหายอยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางการพัฒนาทำได้โดยเตรียมความพร้อมด้านสถานศึกษา ด้านการสร้างหลักสูตร ด้านการใช้หลักสูตร ด้านการประเมินหลักสูตร และด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

2.2 ด้านการพัฒนาวิทยวิธีทางการสอน วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดในการเรียนการสอน รูปแบบการสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน พบว่า ทักษะการแก้ปัญหา ปัญหา

คุณธรรมจริยธรรม และปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกได้รับการแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น

2.3 ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเดียวย สื่อการเรียนการสอนร่วมกับแนวคิดในการเรียนการสอน รูปแบบการสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ พบว่า สื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ที่กำหนดทั้งหมด และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเดียวย สื่อการเรียนการสอนร่วมกับแนวคิดในการเรียนการสอน รูปแบบการสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษาในด้านที่ยังมีการวิจัยน้อย
2. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อเสนอแนะในการกำหนดทิศทางการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในด้านที่ยังมีการวิจัยน้อยและยังไม่ได้วิจัย

3. นำไปประยุกต์ใช้ในการสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์สาขาวิชาอื่นๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนในครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative Synthesis) เพื่อสังเคราะห์ข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยเท่านั้น ยังไม่มีผลการสังเคราะห์ในเชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) ที่เกี่ยวข้องดัชนีมาตรฐานและขนาดอิทธิพล ดังนั้นในการสังเคราะห์ครั้งต่อไป ควรมีการสังเคราะห์ทั้งเชิงคุณลักษณะและเชิงปริมาณ โดยวิธีการวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta Analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

เอกสารอ้างอิง

- กิตติชัย แสนสุวรรณ, ว่าที่ ร้อยตรี. (2551). *การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของนิสิตในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระหว่างปี พ.ศ. 2538-2547*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จารุณี จีรพรชัย. (2547). *การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จารุพรพรณ ทิพย์คุณลักษณ์. (2544). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2533-2542*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2549). *การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ทวิรัตน์ สีดาน้อย. (2545). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539-2543*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บวร ใจป่า. (2543). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ระหว่างปี พ.ศ. 2525-2539*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิตา ชูโต. (2548). *การวิจัยเชิงคุณภาพ พิมพ์ครั้งที่ 3*. กรุงเทพฯ: บริษัทพรินโพร จำกัด.
- ปรีชา วิหคโต. (2551). *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน่วยที่ 8-11*. พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สงบ ลักษณะ. (2551). *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน่วยที่ 8-11*. พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2548). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ พิมพ์ครั้งที่ 13*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อังกาบ สว่างปัญญาญญ. (2547). *การสังเคราะห์งานวิจัยด้านภาวะผู้นำทางการศึกษาของสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระ เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทุมพร จามรมาน. (2551). *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน พิมพ์ครั้งที่ 8*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.